

[Alfred Jensen.]

dér er Forholdet af samme Karakter, selv om det maa ske ikke er saa udpræget. Gruppen Brændsel og Belysning blev i 1942 reduceret fra 364 Kr. til 348 Kr., og den viser i Dag, efter at Gaspriserne og Brændselspriserne i det hele taget er steget, kun 370 Kr. Der er overhovedet ikke taget Hensyn til de Ekstraudgifter, som Landets Befolkning har paa Grund af Isvintre, paa Grund af at Brændselsrationen ikke slaar til, og man derfor maa købe Varer uden om den egentlige Ration og til langt højere Priser. Og hvad der gælder for Brændsel og Belysning, gælder stort set ogsaa for Boliger. Her regnede man før med en Udgift paa 524 Kr. aarligt, nu med 582 Kr. Jeg tror ikke, det svarer til den Udvikling, der er sket i Befolkningens Udgifter til Husly.

Der er bygget adskillige Lejligheder siden 1939, der ikke er inde under Huslejelovens Reguleringsbestemmelser. Det drejer sig om ca. 10 pCt. af Lejlighederne, men netop Priserne for disse 10 pCt. er steget til det eventyrlige, sammenlignet med de Huslejer, der betales for Lejligheder af samme Type, som blev bygget før 1939. Hertil kommer, at Tusinder af Medborgere er klumpet sammen i Værelser eller paa anden uheldig Maade, men under saadanne Omstændigheder, at deres Udgifter til Husleje er langt, langt større end tidligere, saa ogsaa paa dette Omraade er der et Misforhold mellem det Budget, man i Det statistiske Departement regner med, og det Budget, almindelige Mennesker har at efterleve.

Gruppen Fødevarer er heller ikke steget meget siden 1942. Den ansattes dengang til 1 915 Kr. og er nu steget til 2 020 Kr. Naar den ikke er steget mere, skyldes det bl. a., at Smørrabatkortene blev gjort almindelige, saa alle Folk fik dem, og derved blev de taget med i Betragtning ved Beregningen af Pristallet og tjente til at nedbringe Udgiften med ca. 33 Kr.: Det er dog langt fra den eneste Manipulation, der er foretaget med denne Gruppe af Udgifter; havde det været den eneste, var Forholdet ikke saa grelt. Der er langt, langt flere Forhold, der bevirker, at Udgiftstallet for Fødevarer maa ske er det mest misvisende, vi har i Budgettet. Jeg skal nævne enkelte Eksempler, der viser det.

I Juli 1947 har Statistisk Departement regnet med Udgifter til Kød, Flæsk og Paalæg paa 449 Kr. De fordeler sig med 154 Kr. til Kød, 224 til Flæsk og 71 Kr. til Paalæg. Almindelige Mennesker var klar over, at dette Udgiftstal ikke holdt, og de fik saa at sige Medhold i deres Betragtninger, da For-

syningsministeriet offentliggjorde, hvad Udgiften til Tildelingen af Kød, Flæsk og Paalæg vilde have andraget pr. Aar. Hvis man omregner den til de Udgifter, som en Familie i Henhold til Pristalsberegningen har, viser det sig, at man ikke vilde slippe med 449 Kr., men derimod maatte op med et Beløb paa 510 Kr., idet man kunde købe for 170 Kr. Kød, hvilket Statistisk Departement kun ansatte til 154 Kr., for 210 Kr. Flæsk, hvilket beregnedes til 224 Kr. i Statistisk Departement, og for 130 Kr. Paalæg, hvilket kun beregnedes til 71 Kr. Saa fremt Statistisk Departement havde beholdt sig til de Tildelinger, Forsyningsministeriet naadigst tilstod Befolkningen, vilde man altsaa have haft et Udgiftstal paa 61 Kr. mere, det vil sige, at Pristallet var steget $3\frac{1}{2}$ Point. Men Misforholdet for Statistisk Departements Vedkommende bliver endda grellere, end jeg her har nævnt, fordi man netop regner med større Vægttildelinger, et større egentligt Forbrug, end man fik tilstaaet igennem Forsyningsministeriet. I alt har man regnet med en Tildeling paa 151 kg, nemlig 52 kg Kød, 82 kg Flæsk og 17 kg Paalæg, men det, som Forsyningsministeriet tilstod Befolkningen, androg kun 50 kg Kød, 56 kg Flæsk, men 22 kg Paalæg, og det vil sige, at vi har det Misforhold, at denne Familie faar 23 kg mindre Kødvarer, end Budgettet angiver, og at den maa betale 61 Kr. mere end medtaget i Pristallet. Saadan var det i Fjor, men Forholdene er naturligvis langt værre i Aar, da Rationerne er blevet mindre, og Befolkningen i stor Stil har maattet købe Kød af andre Sorter og Kvaliteter, hvis man da vil have Kød.

Der kunde naturligvis føjes andre Bemærkninger til om Kød, Flæsk og Paalæg; det kunde bemærkes, hvilke Varer der staaar til Raadighed nu i Modsætning til tidligere, og man kunde tilføje Bemærkninger om, hvorledes man behandlede Pristallet, da Levnedsmiddelpriserne blev forhøjet i 1946. Men jeg tror, at det fremførte er tilstrækkeligt til at begrunde, at Offentligheden maa have en Forklaring paa, hvorfor man jonglerer saadan med Priserne.

Jeg forstaar saa udmærket, at man i Statistisk Departement er interesseret i at naa frem til en Ordning, hvorved der skabes Ro om Pristallet, men hvis man ønsker dette, maa man gaa bort fra den Slags Kunststykker og holde sig til de virkelige Forskydninger i Udgifterne. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Lindberg i, at man ogsaa bør tage Vareforringelserne i Betragtning, men det har man aldeles ikke gjort i Statistisk Departement. Det viser